

Έξω από τα δόντια

Η ελπίδα πεθαίνει τελευταία...

Το ισοζύγιο εισαγωγών – εξαγωγών έχει επιβάρυνση με όλους τους τύπους τη χρεωκοπία της χώρας, αφού εισάγουμε περισσότερα σε αντίτιμο χρήματος από ό,τι εξαγωγούμε. Η άλλησε προσφιλής ευρωπαϊκή οικονομική ένωση, μας ξεστράτισε εμάς τους νεοέλληνες από το δρόμο και τις συνθήκες αιώνων. Η ξενομανία μας δεν παρατηρείται μόνο στην επιλογή ξενόγλωσσων πινακίδων στις προσόψεις των καταστημάτων.

Είναι ν' απορεί κανείς με την τάση των εμπόρων και των επαγγελματιών να χρησιμοποιούν στις ταμπελές των επιχειρήσεών τους αγγλικούς τίτλους, χωρίς να υπάρχει –πολλές φορές– καμιά ένδειξη στα ελληνικά. Αν αναφερόμαστε και στα προϊόντα, που βρίσκονται στα ράφια των πολυκαταστημάτων (κάποιοι επιμένουν να τα ονομάζουν αγγλικά Super Market), εκεί είναι, που κάνει η μύνη του παιδι και το παιδί τη μύνη.

Εδώ, θα θέλαμε να επισημονούμε το «Τις πταίες»;, αφού καμιά τοπική αρχή δεν ενδιαφέρεται για την εφαρμογή του νόμου. Να έχουν πινακίδα πρώτα στην ελληνική γλώσσα τα καταστήματα και μετά, ως χρησιμοποιούν όποια γλώσσα θέλουν.

Αν εμείς οι Έλληνες γινόμαστε τόσο υστερικοί με την ξενομανία, που μας άλλαξε ριζικά τη ζωή, τότε είμαστε κυριολεκτικά για δέσιμο. Το θέμα είναι να απαλλαγούμε, αν μας έμεινε χρόνος, από το «κεφαλοκλειδωμά», που έχουν κάνει στους πολιτικούς ηγέτες της χώρας. Η ελπίδα πεθαίνει τελευταία!

Δραστηριότητες γιατρού Θανάση Παπαχριστόπουλου

Της Βραδινής ώρας της Παρασκευής (20-1-2012) επισκέφτηκε της Τοπική Κοινότητα του Αγίου Βασιλείου του Δήμου Κορινθίων. Στο καφενείο του Γιάννη Ξυδη άνοιξε διάλογο με τους ντόπιους κατοίκους και ενημερώθηκε για τα προβλήματα της Τοπικής Κοινότητας του Αγίου Βασιλείου. Από το πρωί της Κυριακής (22-1-2012) βρέθηκε στην ορεινή Τοπική Κοινότητα της Μάνας (Μάρκασ) του Δήμου Ξυθοκάστρου όπου και έγινε αποδέκτης από τους ντόπιους κατοίκους με ιδιαίτερη αγάπη και συμπάθεια. Επακολούθησε διάλογος του γιατρού με τους ντόπιους κατοίκους και στα τρία καφενεία της ορεινής Τοπικής Κοινότητας της Μάνας (Μάρκασ), όταν αποχώρησε ο γιατρός τις απογευματινές ώρες της Κυριακής (22-1-2012) ήταν πλήρως ενημερωμένος για τα προβλήματα των κατοίκων αυτών.

Επιπλέον, ο γιατρός ενημερώθηκε για τα προβλήματα της Τοπικής Κοινότητας του Αγίου Βασιλείου. Από το πρωί της Κυριακής (22-1-2012) βρέθηκε στην ορεινή Τοπική Κοινότητα της Μάνας (Μάρκασ), όταν αποχώρησε ο γιατρός τις απογευματινές ώρες της Κυριακής (22-1-2012) ήταν πλήρως ενημερωμένος για τα προβλήματα των κατοίκων αυτών.

ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ
ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΕΥΡΩ-ΕΕ
 Μπορούμε, πώς και με ποιους;
 Ανεξέλιξη σύζυγος με ασφαλιστές τους Τάσο Σαταντζούρη και Δέσποινα Ξουρούλια
 Σάββατο, 28 Ιανουαρίου
 ώρα 18:30
 στο Εργατικό Κέντρο Κορίνθου
 (Χολοκοτρώνη 54, 1ος όροφος)
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΠΡΕΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥΡΑ!
ΑΝΤΑΡΣΙΑ.Α.
 ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΣΥΝΕΡΧΑΣΙΑ
 ΜΕΤΩΠΟ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΚΙΝΗΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
 www.antarsia.org antarsiaorion.blogspot.com

Δημοσιο-γραφήματα...

Συνέντευξη στη «Φωνή της Κορινθίας» του γιατρού Δημήτρη Βαρθαλίτη για τους «Γιατρούς χωρίς Σύνορα»

Μέσα στις επόμενες ημέρες, πιθανώς σήμερα ή αύριο, κλημάκι των «Γιατρών χωρίς Σύνορα» θα επισκεφθεί, την πόλη της Κορίνθου. με τη ευκαιρία αυτή ζητήσαμε και μας παραχώρησε ενδιαφέρουσα συνέντευξη ο συμπολίτης μας γιατρός Δημήτρης Βαρθαλίτης.

Ο Δημήτρης Βαρθαλίτης, γεννήθηκε στην Κόρινθο. Η πόλη-αφετηρία στο ταξίδι της ζωής του με πολλούς μέχρι σήμερα σταθμούς. Σπουδές στην Ιατρική Σχολή Αθηνών, αποστολές με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα σε Νταρφούρ, Πακιστάν και Πάτρα. Σήμερα, κάνει Ειδικότητα Νευροχειρουργικής σε νοσοκομείο της πρωτεύουσας, ενώ συνεχίζει να υποστηρίζει τη διεθνή, ιατρική οργάνωση, ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του ελληνικού τμήματος των Γιατρών Χωρίς Σύνορα, πιστεύοντας ότι η ανθρωπιά και η προσφορά δε γνωρίζουν σύνορα.

ΕΡ.: Τι ήταν αυτό που σας έφερε και σας έχει κρατήσει μέχρι σήμερα κοντά στους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα;

ΑΠ.: Από τα τελευταία φοιτητικά μου χρόνια συνειδητοποίησα ότι η ιατρική δεν περιορίζεται στους τοίχους ενός ιατρείου ή νοσοκομείου, αλλά είναι κάτι ευρύτερο και παγκόσμιο. Η υγεία και κατ'έφευκτα η διασφάλιση αυτής μέσω της ιατρικής αποτελεί πολύ συχνά μία πολιτική. Μία πολιτική που εφαρμόζεται και επιβάλλεται από κυβερνήσεις και κράτη. Αναζητώντας έναν τρόπο να προσφέρω μέσω της ιατρικής, όχι μόνο στις καθημερινές ιατρικές πράξεις, αλλά και σε ένα πιο ολοκληρωμένο, παγκόσμιο επίπεδο, ανακάλυψα τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα, μία οργάνωση που δεν προσφέρει αλλά και μόνο ιατρική ανθρωπιστική βοήθεια σε αυτούς που την χρειάζονται, αλλά προσπαθεί να επηρεάσει και να αλλάξει πολιτικές πρακτικές κρατών και φορέων οι οποίες οδηγούν εκατομμύρια ανθρώπους να υποφέρουν.

ΕΡ.: Μιλήστε μας για τη μέχρι τώρα πορεία σας μέχρι τους;

ΑΠ.: Είμαι μέλος του Γιατρών Χωρίς Σύνορα από το 2007. Είχα την τύχη και την τιμή να μπορέσω να προσφέρω τις υπηρεσίες μου ως Ιατρός στο Νταρφούρ για έξι μήνες. Η πρώτη επαφή μου με την οργάνωση στο πεδίο της δράσης της ήταν υποκειμενική. Το Νταρφούρ, όπως πολλοί ενδεχομένως γνωρίζουν, είναι μία περιοχή του Σουδάν που μαστιζόταν και ακόμα μαστιάζεται από εμφύλιες συγκρούσεις. Βρέθηκα κάπου στη μέση της ερήμου, σε ένα μέρος που ελεγχόταν από αντάρτες και όπου 40.000 άνθρωποι περίπου, οι περισσότεροι από τους οποίους είχαν μετακινηθεί εκεί μετά την καταστροφή των χωριών τους και των σπιτιών τους λόγω του πολέμου, δεν είχαν καμιά πρόσβαση σε παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. Πηγαίνοντας εκεί είχα όπως θα είχε και ο καθένας μας αμφιβολίες για το τι είδους περίθαλψη δινόταν σε αυτούς τους ανθρώπους και για το πως λειτουργούσε η οργάνωση. Η πρώτη επαφή με κέρδισε αμέσως. Βρέθηκα σε μία ιατροφαρμακευτική μονάδα η οποία κάλυπτε πλήρως και οργανωμένα όλα τα προβλήματα υγείας σε πρωτοβάθμιο και δευτεροβάθμιο επίπεδο με αυστηρά πρωτοκόλλια θεραπείας και συγκροτημένη δράση η οποία ξεκινούσε από προβλήματα υποσιτισμού, λοιμωδών ασθενειών και επεκτεινόταν σε οργανωμένη περίθαλψη εγκύων γυναικών, τοκετών, ψυχολογικής υποστήριξης και επιμorfωτικών σεμιναρίων σε θέματα σχετικά με την υγεία στον ευρύτερο πληθυσμό.

Μετά το Νταρφούρ βρέθηκα στον καταυλισμό μεταναστών χωρίς έγγραφα στην Πάτρα όπου οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα είχαμε δημιουργήσει ένα ιατρείο μέσα στον καταυλισμό για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που αντιμετώπιζε ο εν λόγω πληθυσμός λόγω των συνθηκών διαβίωσης αλλά και κυρίως λόγω της μη δυνατότητας πρόσβασης στο σύστημα υγείας της χώρας. Επειτα βρέθηκα ως αρχηγός αποστολής σε ένα επείγον χειρουργικό πρόγραμμα στην Πεσαβάρ του Πακιστάν, μία πόλη κοντά στα Πακιστανό-Αφγανικά σύνορα η οποία μαστιζόταν από τρομοκρατικές ενέργειες, επιθέσεις αυτοκτονίας, και ένοπλες συρράξεις. Εκεί δημιουργήσαμε ένα κέντρο τραύματος για την άμεση χειρουργική αντιμετώπιση των θυμάτων, την περίθαλψη και την αποκατάσταση τους.

Αναγνωρίζοντας το έργο που προσφέρει η οργάνωση και θέλοντας να συνεχίσω να προσφέρω παρά το γεγονός ότι λόγω της ειδικότητας δεν μπορού να βρεθώ σε αποστολές έθεσα υποψηφιότητα για το διοικητικό συμβούλιο. Είχα την τιμή να με εκλέξουν και προσπαθώ από τη θέση του γενικού γραμματέα του ελληνικού τμήματος να συνεχίσω να προσφέρω αλλά σε ένα άλλο επίπεδο από ότι πριν.

ΕΡ.: Τι θυμάστε πιο έντονα από τις αποστολές; Μια εικόνα, μια φράση;

ΑΠ.: Δύο γεγονότα έχουν χαραχθεί στη μνήμη μου. Το πρώτο ήταν κατά τη διάρκεια της αποχώρησής μου από το Νταρφούρ. Έχοντας μείνει εκεί έξι μήνες η παπούτσια μου είχαν φθαρεί και τρυπήσει. Κατά την τελευταία μέρα παραμονής μου οργανώθηκε μια αποχαιρετιστηριακή γιορτή και μου προσέφεραν για δώρο ένα ζευγάρι παπούτσια που είχαν φτιάξει με τα χέρια τους. Η συγκίνηση του να μου δίνουν αυτοί οι άνθρωποι που δεν είχαν τίποτα κάτι σε εμένα που έχω τα πάντα ως μέλος του δυτικού κόσμου δεν περιγράφεται.

Το δεύτερο γεγονός που έχει χαραχθεί μέσα μου ήταν ο θάνατος του οδηγού και φίλου που είχα στην Πεσαβάρ του Πακιστάν. Στις 26 Σεπτεμβρίου 2009 ο Riaz και ενώ το Ραμαζάνι είχε μόλις τελειώσει πήγε στην αγορά της πόλης να πάρει φαγητό για αυτόν και την οικογένειά του. Εκείνη τη στιγμή εξερράγη μία βόμβα από μία ακόμα επίθεση αυτοκτονίας. Με το που έγινε η επίθεση η ομάδα μας έτρεξε στο νοσοκομείο για να προσφέρει βοήθεια. Εκεί στο θάλαμο των επειγόντων αντικρίσαμε τον Riaz και τον αδελφό του νεκρό. Ένας άνθρωπος 30 χρονών με δύο ανήλικα παιδιά και μία ανεργη γυναίκα με τον οποίο έζησε τρεις μήνες μαζί, με τον οποίο μοιράστηκα το ίδιο φαγητό. Ένας άνθρωπος πάντα χαμογελαστός, πάντα πρόθυμος να βοηθήσει όπως μπορούσε.

ΕΡ.: Τι μήνυμα θα στέλνατε σε όσους θέλουν να υποστηρίξουν τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία;

ΑΠ.: Το μήνυμά νομίζω ήδη το είπα παραπάνω. Αυτοί οι άνθρωποι που δεν είχαν τίποτα, ούτε νερό να πιούνε μου χάρισαν ένα ζευγάρι παπούτσια. Παρά τις ομοιογενείς δύσκολες στιγμές, που περνάμε ως μιν αφόσομε την ανθρωπιά μας να είναι θύμα της κρίσης. Υποστηρίξτε τη δράση των Γιατρών Χωρίς Σύνορα: Τηλ. 210 5 200 500, www.msf.gr

ΕΤΣΙ ΤΑ ΒΛΕΠΩ

Να δούμε πατριωτικά το θέμα...

Όλοι αυτοί οι μεγαλοσχημονες τύποι, ημεδαποί και αλλοδαποί, που κάνουν δηλώσεις για την οικονομική κρίση τη σωτηρία της Ελλάδας από την χρεωκοπία, μας δουλεύουν άγρια. Και οι μη οικονομολόγοι πανεπιστημιακής μόρφωσης γνωρίζουν, πως όλα είναι σπημένα. Αντί να σώσουν και απλάξουν την χώρα από το δασβάστακτο δημόσιο χρέος κάνουν εντελώς το αντίθετο.

Όσο οι Έλληνες δεν παράγουν κάτι περισσότερο από αυτά, που ξοδεύουν δεν έχουν ελπίδα να ξεφύγουν από τη μγγενη του χρέους. Τα περιβόητα δάνεια για τα οποία τόσο φοβία και εξαθλίωση διακεταί στον ελληνικό πληθυσμό, έχουν δώσει το στίγμα τους.

Μας δίνουν δάνεια για να πληρώσουμε τους τόκους των παιδιών ομοιόλογων χωρίς να εξυγιάνεται η οικονομία της χώρας. Είναι θέμα χρόνου να ασπασθεί ούμψας ο ελληνικός λαός αυτή την απλή συλλογιστική. Οι εταίροι μας δεν κάνουν ό,τι κάνουν για το δικό μας συμφέρον.

Πρώτο μνημό τους είναι να αφαιμάξουν ό,σα μπορούν περισσότερα από την πατρίδα μας και ει δυνατόν να βάλουν στο χέρι, κάθε περιουσιακό στοιχείο, που μπορούν.

Γ' αυτό πρέπει να το δούμε πατριωτικά το θέμα!

Δεν αντέχει άλλη φτώχεια ο μεροκαματιάρης

Άρθρο Στέλιου Μάρκελλου

Ανάμεσα σε συμπληγάδες πέτρων ο φτωχόκοσμος. Περιμένει τη μεγάλη λύση. Δεν αντέχει την για πέμπτη συνεχώς χρονιά αδυσώπητη φτώχεια του. Θέλει να βγει, να ξετρυνώσει απ' την ανέχεια, απ' την ανεργία. Να ισοσκελίσει τον οικογενειακό προϋπολογισμό του. Να αντιστρέψει τα χρέη του. Τον δυνάμικο κοινωνικό φιλοφροσύνη σπληνόγατα. Την με κανόνες κοινωνική οικονομία της αγοράς ονειρεύεται. Ξέρει, πως καμιά πρόδος ΔΕΝ δίνει και ανεξαρτησία και τροφή στις φτωχοσυνωικίες. Ο δυαδισμός αυτός προπαιτεί γαλήνη συνείδησης. Οι άνθρωπνες υπάρξεις δεν θέλουν-αδυνατούν-να μοιράσουν, να μοιραστούν την ανεξαρτησία τους. Την φοβούνται έξω απ' το μαντρί. Κι έτσι, υποχρεωτικά την ακινητοποιούν, καίτοι απ' αυτή την ελευθερία εκπνάζει, αναβλύζει το μυστικό του κόσμου. Λούζονται ολόκληρες απ' τον ύστερο, ώριμο ρεαλισμό τους. Και δέχονται προγράμματα, εργαθεία, στόχους. Αλλά με ελπίδα.

Γίνε συνδρομητής της «Φωνής της Κορινθίας» με ένα τηλεφώνημα στο 27410 26950 και 25 ευρώ ετήσια συνδρομή
 Θα έχεις την εφημερίδα στο σπίτι σου κάθε εβδομάδα
 Στα περίπτερα πωλείται με ένα ευρώ από Παρασκευή μέχρι την Πέμπτη